

saa siger jeg, at for det Første er det en Bestyrelse, der tillige skal vaage over Creditorernes Ret, og dernæst tæler Regjeringen jo bestandig med, men dertil kommer, at i det Dieblis, man indfører Serieindelingen, har den afsluttede Serie en modsat Interesse, som maatte gaae ud paa at speculere à la baisse for at sætte Debitorerne istand til at opgjøre Gjælden ved at opkjøbe Obligationerne til meget lave Priser. Jeg vil haabe, at den ærede Landstingsmand vil erkjende, at det er hans Tankegang; men saa er der jo svaret ham, at det er ikke Andet, end hvad der finder Sted; thi Generalforsamlingen, Repræsentantskabet, Bestyrelsen repræsenterer dem, der ere i Foreningen, og ikke dem, der eventuelt ville indtræde i den, det er ubelukkende Debitorerne. Naar man nu vilde tænke sig, at de kunne lade sig forlede til at trykke Coursen, hvad der ikke blot vilde være skammeligt — det er jo en Vessag for enhver Bestyrelse, at holde Actierne i god Priis — men hvad deres honsens tillige vilde sige dem vilde være taabeligt, saa maa det gjælde for dem, der nu ere i Foreningen; thi ingen Bestyrelse sidder og vaager over de Interessenter, som den drømmer om engang ville komme ind i Foreningen, og det er klart, at Forholdet fuldkomment vilde forrykkes, naar Serieindelingen indføres; thi der er ikke særskilte Generalforsamlinger, Repræsentanter eller Bestyrelse for enhver enkelt Serie. Det kan altsaa kun være rigtigt som et Tankeexperiment; det er baade de sluttede og de ikke sluttede Serier, der vælge Bestyrelsen og paa hvis Begjæ derne skalde realisere det Hele, og altsaa gjælder det Samme fra den Dag Serierne indføres, hvad der har fundet Sted til Dato, thi man kan dog ikke tænke sig, at den samme Bestyrelse skalde speculere paa engang à la hausse og à la baisse. Der er saaledes kun et Punkt, der har mathematisk Berettigelse, det er, at det kan føre til en Afslutning, hvorved man til Dag og Datum kan beregne, hvorledes Papirerne ved en regelmæssig Amortisation kunne tilsidst være heelt afdragne, og det forudsætter da som Consequents, at man maa ubelukke den Amortisation, hvorved den hele Amortisation bliver illusorisk. Jeg maa tilføje, at det er den horribleste Over-

drivelse, som jeg nogeninde har hørt. Amortisationen bliver en Smule forsinket eller forthyndet, men praktisk har det ikke det Mindste at sige; thi Amortisationsretten kan naturligvis kun benyttes af de ganske Enkelte, som igjennem Creditforeningen kunne arbejde til det Maal at blive den Gjæld qvit; der hviler paa deres Eiendomme; men naar de ikke kunne dette, saa vil det ikke komme til Spørgsmaal om Amortisation, thi saa ville de ikke have noget Andet at gjøre end at træde ud af den gamle Serie og ind i den nye; men det vil saa langtfra spælle Amortisationen, at de tværtimod ikke kunne udtræde af den gamle Serie uden at afgjøre deres Mellemværende, og det er hævet over al Tvivl, at deres Tal vil blive langt større, der maae have nye Raar, som de ikke kunne faae i den gamle Serie, og som derfor ville gaae over i den nye efter at have klaret deres Mellemværende med den gamle og gjort en stor extraordinair Afbetaling — deres Tal vil blive langt overveieende fremfor deres, som blive stibende i den gamle Serie med de smaa Afdrag og arbejde til det endelige Maal: at sidde gjældsfrit ved deres Eiendomme. Det maa enhver indbrømme, som kjender Noget til Eiendomsforholdene. Det er overordentlig Saa, som kunne sidde aldeles gjældsfrie ved deres Eiendomme, ikke fordi de ikke have Raad dertil, men fordi selv rige Folk have saamegen Anvendelse for deres Capitaler, at de ikke finde det fordeeltigt at lade dem heelt og holdent stille i deres Eiendomme. Naar altsaa den ærede Landstingsmand siger, at den fuldkomne mathematisk Nøagtighed forstyrres, saa indbrømmer jeg det; men naar han siger, at Amortisationen taber sin Betydning, saa siger jeg, at det er urigtigt. Der er Ingen, der bliver ved at nedsette og nedsette Gjælden og omskrive en Restgjæld af Smaasummer, uden det skalde være som et mathematisk Experiment; naar den hele Restgjæld er en Ubetydelighed, vil den Paagjældende ikke omskrive den for at kunne gjøre et lillebitte Afdrag og faae Sagen tværet ud igjennem Aarhundreder, men han vil kaste Pengene paa Bordet og søge at komme ud af Forholdet — den modsatte Anskuelse gaaer Haand i Haand med Forudsætningen om, at der skalde ske